

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119367682
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6119367682.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Mareka Olekšáka, v spore žalobkyne: W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, K., zastúpená: RIEDL advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Slovenská 46, Prešov, IČO: 54 359 490, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 530,15 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 6. apríla 2023, č. k. 18Csp/43/2020-285, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdzuje.

Žalobkyni voči žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 6. apríla 2023, č. k. 18Csp/43/2020-285 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.530,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.10.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol. V rámci výrokovej časti III. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 3 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 2, § 52 ods. 1, § 54 ods. 2, § 45l ods. 1, 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej prvoinštančný súd uviedol, že žalobkyňa sa písomne podanou žalobou domáhala, aby súd rozhodol o zaplatení sumy vo výške 1.530,15 eur s príslušenstvom.

4. Súd rozhodol v poradí prvým rozsudkom č. k. 18Csp/43/2020-179, zo dňa 30.11.2021 tak, že žalovaná bola povinná zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.530,15 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 37,85 eur od 01.08.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 44,80 eur od 01.09.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 36,80 eur od 01.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 36,67 eur od 01.11.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 34,89 eur od 01.12.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 35,61 eur od 01.01.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 137,84 eur od 07.12.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 42,92 eur od 01.02.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00

% ročne zo sumy 46,46 eur od 01. 03.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 87,24 eur od 20.02.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 63,79 eur od 01.04.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 62,36 eur od 01.05.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 63,93 eur od 01.06.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 67,06 eur od 01.07.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 60,89 eur od 01. 08. 2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 56,84 eur od 01.09.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 64,95 eur od 01.10.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 70,53 eur od 01.11.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 64,44 eur od 01.12.2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 64,33 eur od 01.01.2019 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 70,20 eur od 01.02.2019 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 56,65 eur od 01.03.2019 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 67,02 eur od 01. 04.2019 do zaplattenia úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 82,06 eur od 01.05.2019 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 74,02 eur od 01.06.2019 do zaplattenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O náhrade trov rozhodol tak, že priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. Voči tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 19.05.2022, č. k. 5CoCsp/19/2022-215 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd sa oboznámil so žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru č. 08500110876, Dohodou o poskytovaní služieb, oznámením veriteľa o schválení úveru, Rozhodcovskou zmluvou, vkladmi na účet PROFI CREDIT Slovakia, prehľadom platenia zrážok, interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN, poštovými poukážkami, potvrdením zamestnávateľa a vykonaných zrážkach zo mzdy, uznesením OS Nitra, č. k. 7Csp/95/2019, rozsudkom OS Považská Bystrica č. k. 7Csp/26/2017, rozsudkom KS v Trenčíne č. k. 4Co/359/2017, rozsudkom OS Nové Zámky, č. k. 9Csp/83/2018, súhrnnými informáciami o údajoch a novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami za 4. štvrtrok 2014, s priemernými úrokovými mierami a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 14.04.2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu číslo 8500110876, a to na základe žiadosti žalobkyne. Zo strany žalovaného mal byť žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.500 eur. Žalobkyňa sa zaviazala tento splatiť v 36 mesačných splátkach po 53,08 eur (vrátane úrokov), predpokladaná výška celkovej splátky 87,24 eur (mesačná splátka s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb ak bude uzavretá). Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť bola 2.060,88 eur, predpokladaná RPMN bola stanovená na 27,03 %, ročná úroková sadzba 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 %. Taktiež bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. Žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 3.600,07 eur.

7. Strany sporu uzatvorili dňa 14.04.2015 Dohodu o poskytovaní služieb č. 8500110876, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Podľa čl. II uvedenej dohody sa zákazníkovi poskytuje nasledovný komplexný balíček služieb: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Žalobkyňa ako zákazník sa zaviazala zaplatiť odplatu 2,53% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru.

8. Dňa 14.04.2015 bola uzatvorená Rozhodcovská zmluva č. 8500110876, podľa ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým zo stálych rozhodcovských súdov uvedených v zmluve.

9. Z oznámenia veriteľa zo dňa 14.04.2015 o schválení úveru dlžníkovi (žalobkyni) - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500110876 zo dňa 14.04.2015 vyplýva, že žalobkyni bola schválená výška úveru vo výške 1.500 eur, so splatnosťou 36 mesiacov, dátum prvej splátky úveru bol 16.05.2015 a posledná splátka úveru mala byť uhradená dňa 16.04.2018. Výška mesačnej splátky predstavovala 87,24 eur (mesačná splátka úveru 53,08 eur + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby 34,16 eur), RPMN úveru bola 26,84 %, priemerná hodnota RPMN 34,42 %, ročná úroková sadzba 17,77 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola stanovená na 2.060,88 eur. Zároveň bola uvedená odplata za

poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1.229,76 eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,05 %.

10. Medzi stranami nie je sporné, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere a to takým spôsobom, že žalobkyňa ako dlžník požiadala o poskytnutie spotrebiteľského úveru žiadosťou zo dňa 13.04.2015 a žalovaný ako veriteľ oznámením zo dňa 14.04.2015 oznámil žalobkyni, že jej schvaľuje úver vo výške 1.500 eur, pričom v predmetnom oznámení boli uvedené ďalšie údaje o schválenom úvere. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného z dôvodu, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je z dôvodu absencie zákonných náležitostí bezúročná a bez poplatkov a to s poukazom na § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ zákona č. 129/2010 Z. z.

11. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu a zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu súd zistil, že žalobkyňa v bode 5. zmluvy požiadala veriteľa PFOFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava o poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur, ktorý mala zaplatiť v 36 mesačných splátkach vrátane úrokov za celú dobu čerpania úveru vo výške 53,08 eur, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur, celkovú čiastku úveru 2.060,88 eur, predpokladaná RPMN za úver bola 27,03 %, ročná úroková sadzba úveru 17,77 %, výška celkovej splátky na úhradu bola 87,24 eur mesačne (mesačná splátka úveru a splátka podľa Dohody o poskytnutí služby). Veriteľ (žalovaný) v bode 6. zmluvy schválil spotrebiteľský úver revolvingového typu vo výške 1.500 eur, ktorý žiadal zaplatiť v 36 mesačných splátkach, pričom bola uvedená predpokladaná RPMN 26,84 %, ktorá bola v bode 6 dopísaná. Zároveň v bode 6. bola dopísaná ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,05 %.

12. Súd uviedol, že pri spotrebiteľskej zmluve sa vyžaduje písomná forma podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, veriteľom a dlžníkom. Návrh žalovaného na uzavretie zmluvy vyplnený v bode 6. žiadosti alebo navrhnutý obsah zmluvy uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, neboli totožné so žiadosťou žalobkyne zo dňa 13.04.2015 a žalobkyňa ako spotrebiteľ tieto nové návrhy na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprijala, neakceptovala ani nepodpísala. V konaní nemal súd za preukázané, že žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu predloženého a podpísaného dlžníkom dňa 13.04.2015, bol prijatý veriteľom, nakoľko prijatie návrhu, ktoré obsahuje iné doplnenia, dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žiadosť dlžníka o poskytnutie spotrebiteľského úveru je jednostranný právny úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán sporu o výške úveru, splátkach a iných náležitostiach zmluvy. Súhlas žalovaného ako veriteľa so spotrebiteľským úverom pre dlžníka bol vyjadrený v bode 6. údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere dňa 14.04.2015, teda po podpísaní žiadosti žalobkyňou. Súd zisťoval na základe akých vstupných údajov a od koho boli do bodu 5. (údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu) zapracované údaje o výške ročnej úrokovej sadzby 17,77 %, predpokladanej RPMN za úver 27,3 % a priemernej RPMN 34,42 %. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že bod 5 nečítala, avšak bod 6 zmluvy nebol vyplnený. Zároveň je zrejme s poukazom na tvrdenie žalovaného, ktoré žalobkyňa nerozporovala, že potom ako obchodný zástupca vyplní potrebné údaje, ide uvedená žiadosť na schválenie do sídla spoločnosti, kde prebiehajú potrebné zistenia, overovania a pod., a ak je úver schválený, následne zamestnanec žalovaného vyplní údaje v bode 6. Súd však poukazuje, že oznámenie o schválení úveru nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Je zrejme, že žalobkyňa ako dlžník predložila žalovanému formulárovú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podľa § 43a Obč. zák. a dala návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. Podmienkou vzniku zmluvy je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). Teda uvedenie údajov úveru poskytovaného za iných podmienok, ako navrhla v žiadosti žalobkyňa, súd považoval za nové návrhy na uzatvorenie úverovej zmluvy, ktoré zo strany žalobkyne ako dlžníka však neboli akceptované, ani podpísané. Preto v danom prípade nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnou formou podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Poskytnutý spotrebiteľský úver súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z. z..

13. Súd poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko predmetná zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch a tento údaj je uvedený iba v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nie je podpísané žalobkyňou. V čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je formulárového charakteru bez možnosti zmeny zmluvných dojednaní spotrebiteľom, takýto údaj neobsahovala. Oznámenie veriteľa

o schválení úveru už uvádza dátumy splatnosti prvej aj poslednej splátky úveru, oznámenie však nemožno považovať za súčasť zmluvy o úvere a údaj o konečnej splatnosti úveru tak žalobkyni pri uzatváraní zmluvy nebol zrejмый. Termín konečnej splatnosti úveru je možné odvodiť od dátumu splatnosti poslednej splátky, ale zmluva podpísaná žalobkyňou tento dátum splatnosti prvej a ani poslednej splátky vôbec neobsahovala, obsahovala len údaj o počte splátok, čo je však nepostačujúce. Zmluva v bode 7. odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných podmienkach. V zmluvných podmienkach sa v bode 7. ods. 7.1. písm. g/ uvádza, že súčasťou zmluvy je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru. Jednostranné oznámenie veriteľa doručené žalobkyni nemožno považovať za súčasť zmluvy o úvere, a to napriek bodu 7.1.zmluvných podmienok. V konaní bolo preukázané, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi bolo žalovaným jednostranne vystavené a okrem obsahových náležitostí uvedených v bode 6. zmluvy o úvere obsahuje ďalšie údaje, a to dátum splatnosti jednotlivých splátok, dátum splatnosti prvej splátky úveru, ako aj dátum konečnej splatnosti úveru. Údaje o termínoch splátok úveru a konečnej splatnosti úveru sú obligatórnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto údaje však neboli súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ z. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý úver žalovaným žalobkyni súd podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov.

14. Z obsahu zmluvy nepochybne vyplýva, že žalovaný do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom nezahrnul platbu podľa dohody o poskytovaní služieb. Odplata za poskytnutie tejto služby je samostatne uvedená v oznámení o schválení úveru. Je síce pravdou, že služby sú v zmysle čl. I, bod 2 zmluvných dojednaní dobrovoľné, avšak boli už v samotnej zmluve zahrnuté do pravidelných mesačných splátok (87,24 eur), a preto výpočet celkovej sumy k zaplaceniu vyznieva zavádzajúco. V zmluve je uvedené, že úver je splatný v 36 mesačných splátkach po 87,24 eur, čoho súčin predstavuje sumu 3.140,64 eura + 150 eur ako poplatok za poskytnutie úveru, t. j. spolu 3.290,64 eura. Súd v tejto súvislosti poukazuje na § 2 písm. h/ a g/ zák. č. 129/2010 Z. z. - celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom; celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Súd je jednoznačne toho názoru, že pokiaľ bola v zmluvách dohodnutá doplnková služba (a táto už dokonca aj bola zahrnutá v pravidelných mesačných splátkach) mala byť súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, a tým pádom mala byť zahrnutá aj do výpočtu RPMN (§ 2 písm. i/ zák. č. 129/10 Z. z.). Z tohto dôvodu súd nepokladá povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 písm. j/ za splnenú, nakoľko táto je v zmluve uvedená nesprávne, je uvedená v neprospech spotrebiteľa.

15. Z Dohody o poskytovaní služieb uzavretej podľa § 51 Občianskeho zákonníka súd zistil, že dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere. Z článku I. bodu 7.1. dohody je zrejмый, že žalobkyňa sa zaviazala, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne žalovanému odplatu vo výške 2,53 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zaviazala sa splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). V prípade tejto podmienky sa jedná o zmluvnú podmienku, pri ktorej žalovaný nepreukázal individuálne dojednanie so žalobkyňou a navyše táto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Vymedzené služby sú len administratívneho charakteru a neposkytujú spotrebiteľovi žiadne reálne protiplnenie. O určení neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky vo vzťahu k žalovanému súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/46/2020 zo dňa 29.04.2021, sp. zn. 8Co/10/2020 zo dňa 27.02.2020, sp. zn.10Co/30/2018 zo dňa 09.04.2019, sp. zn. 23CoCsp/21/2020 zo dňa 27.05.2021, sp. zn. 25Co/22/2018 zo dňa 30.08.2018. Predmetná odplata je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to podľa § 53 ods. 4 písm. t/ Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné zmluvné podmienky sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

16. Keďže súd vyhodnotil, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaný nemal nárok ani na úroky a poplatky. Po splatení istiny poskytnutého úveru žalovaný prijímal platby od spotrebiteľa bez právneho dôvodu, čím na strane žalovaného dochádzalo k vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré je povinný vydať žalobkyni. V spore žalobkyňa preukázala, že z titulu poskytnutého úveru v sume 1.500 eur, žalovanému celkovo zaplatila 3.600,07 eur, čo nebolo medzi stranami sporné. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.530,15 eur (od júla 2017 do mája 2019), ktorú si žalobca uplatnil.

17. Zároveň súd žalobkyni priznal i úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. a § 3 vl. nar. č. 87/95 Zb. Vzhľadom na to, že pre nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je splatnosť stanovená, je potrebné vychádzať z § 563 Obč. zák., pričom splatnosť podľa tohto ustanovenia nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Súd zároveň poukazuje v tomto smere na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Nitre v danom spore, ktorý uviedol, že z ust. § 517 Obč. zák. totiž vyplýva, že subjekt je v omeškaní s plnením až od vtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúcom po tom, kedy ho veriteľ požiadal o splnenie. Následne až od tohto dňa môže ísť o omeškание. Zo strany žalobkyne nebolo preukázané, že žalobkyňa žalovaného požiadala o plnenie, a preto súd s poukazom na vyššie uvedené priznal žalobkyni úrok z omeškania až od nasledujúceho dňa po doručení žaloby žalovanému, ktorú súd považoval za poslednú kvalifikovanú výzvu na vrátenie plnenia v prospech žalobkyne, t. j. odo dňa 16.10.2019 (žaloba, platobný rozkaz boli žalovanému doručené dňa 15.10.2019). Súd v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. Vzhľadom na úspech žalobkyne v konaní v časti uplatnenej istiny, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ustanovenie § 257 CSP zistené u strán sporu ani v okolnostiach veci zistené neboli. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a III. podal včas odvolanie žalovaný navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a žalobu zamietol. Odvolanie odvodnil tým, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci na základe nesprávnych skutkových záverov a vec nesprávne posúdil aj po právnej stránke. Uviedol, že súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie tým, že úver je bezúročný, lebo údaj o RPMN v bode 5 a v bode 6 nie sú totožnými, a preto podľa súdu nedošlo k dohode o RPMN. Žalovaný tento záver popiera, keďže údaj o RPMN nie je predmetom dojednania zmluvných strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale vždy len výsledkom výpočtu podľa vzorca v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. realizovaného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie v rozsudku vychádza z toho, že RPMN sa dojednáva medzi stranami zmluvy. Neuvádza však ani jeden dôvod, pre ktorý sa domnieva, že uvedený údaj je dohodnuteľným. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet žalovaný tvrdí, že takýto formalistický prístup súdu je predčasný. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu, a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá (čo je na prvý pohľad zrejme pri údajoch ako adresa a označenie kontrolného orgánu, ktorý je určený zákonom, priemerná hodnota RPMN, ktorý údaj určuje Ministerstvo financií SR). Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Žalovaný poukázal na to, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávajú, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak sa uvedený údaj nedá dohodnúť, nie je možné ho navrhnúť a ani návrh odmietnuť.

20. V ďalšom odvolateľ poukázal na znenie ust. § 2 písm. i/ a § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. Uviedol, že ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone - údaje platné v čase uzavretia zmluvy. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z. z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom

by porušil zákon č. 129/2010 Z. z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Uviedol, že z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súdu dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016, z ktorého zároveň aj citoval a uviedol, že RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon.

21. Mal za to, že je objektívne vylúčené, aby uvedením iného údaj o RPMN v bode 6 úverovej zmluvy vzniesol proti návrhu výhrady alebo návrhy smerujúce k rozšíreniu alebo k obmedzeniu dojednaných práv a povinností. Faktom totiž je, že úverová zmluva má formulárovú podobu, ktorú žalovaný sám pripravil a i v časti 5 sám vyplnil (poverenou osobou), pričom žalobca je v hmotnoprávnej pozícii navrhovateľa tohto právneho úkonu len preto, že si žalovaný v rámci rokovaní o uzavretí zmluvy vymienil ešte posúdiť schopnosť žalobcu splácať úver v žiadanej výške a skrz toho podpísať zmluvu až druhý v poradí. Preto z pohľadu znenia ust. § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka možno podľa úvahy o povahe a následkoch uvedenia iného údaj o RPMN v návrhu zmluvy a v jeho prijatí sústrediť do otázky, či túto disproporciu možno považovať za zmenu zmluvných podmienok oproti návrhu zmluvy. Nie je tomu tak preto, že údaj o RPMN napriek tomu, že podľa zákona v zmluve o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený, nie je výsledkom dohody strán, ale matematickým vyjadrením parametrov (úverovej odplaty a nákladov), na ktorých sa účastníci spotrebiteľskej zmluvy dohodli. Pokiaľ preto pri tom istom okruhu zmluvných podmienok s rovnakými parametrami akceptácia oproti návrhu obsahuje iný údaj o RPMN, jedná sa nad akúkoľvek pochybnosť o uvedenie hodnoty platnej v čase uzavretia zmluvy, lebo zákonná úprava vyžaduje jeho uvedenie v čase uzavretia. Takáto aktualizácia nepredstavujú výhradu, doplnenie a ani zmenu návrhu zmluvy, a preto ju nemožno považovať za jeho odmietnutie.

22. Nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že dôvodom bezúročnosti úveru je neuvedenie konečnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti poukázal na zmenu zákona č. 129/2010 Z. z., na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. / D. I. a na zákon č. 279/2017 Z. z., pričom uviedol, že s termínom konečnej splatnosti nikdy nebolo možné spájať následok v podobe bezúročnosti bez toho, aby takýmto posúdením nedošlo k porušeniu povinnosti vykladať vnútroštátne právo v súlade s úniijným právom. Po skutkovej stránke je záver súdu nesprávny, pretože úprava konečnej splatnosti je upravená v bode 4.5 zmluvných dojednaní. Ďalej poukázal na rozhodovaciu prax tuzemských súdov.

23. Namietal, že súd dôsledne nevychádzal zo zmluvy o revolvingovom úvere a listín, ktoré ju tvoria. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g/ zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166. Tvrdil, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Záverom uviedol, že právna úprava vyžaduje na zahrnutie nákladov spojených s doplnkovými službami to, že musia predstavovať podmienku pre získanie úveru. Žiadne také služby ale dohodnuté neboli, a preto záver súdu nemá oporu nielen v dokazovaní, ale ani v právnej úprave.

24. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v jeho výrokoch I. a III., viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmania, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd tak ako je uvedené v ust. § 389 ods. 1 CSP dospel k tomu záveru, že napadnutý rozsudok ani jednou z procesných väd v tomto ustanovení zakotvenom netrpí, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/, d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

26. V tomto odvolacom konaní odvolací súd vychádzajúc zo svojej zákonnej povinnosti skúmať, či zo strany žalovaného včas napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výrokoch I. a III. nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ani jednou z procesných väd obsiahnutých v ust. § 389 ods. 1 CSP netrpí, a preto ho v časti napadnutých výrokov I. a III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku vzťahujúcu sa na odvolaním žalovaného napadnuté výroky I. a III., s ktorým odôvodnením sa plne stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

27. Pri opätovnom rozhodovaní vo veci samej, pretože prvé rozhodnutie vo veci samej, ktoré vydal súd prvej inštancie dňa 30.11.2021 pod č. k. 18Csp/43/2020-179 keď žalobe žalobkyne o zaplatenie 1530,15 eura s príslušenstvom v plnom rozsahu vyhovel, na základe včas podaného odvolania zo strany žalovaného zrušil Krajský súd v Nitre s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie svojím uznesením zo dňa 19.05.2022 č. k. 5CoCsp/19/2022-215. Súd prvej inštancie v poradí druhýkrát zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1530,15 eura s príslušenstvom, ako aj náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo zvyšku podanú žalobu zamietol. Súd prvej inštancie vychádzajúc z obsahu ust. § 391 ods. 2 CSP, pri opätovnom rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku žalobkyne rešpektoval aj záväzný právny názor odvolacieho súdu tak, ako bol obsiahnutý v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 19.5.2022 č. k. 5CoCsp/19/2022-215.

28. Na margo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie je potrebné uviesť, že tento bol zistený v patričnom rozsahu a aj následne správne posúdený súdom prvej inštancie podľa ním odcitovaných ustanovení špeciálneho hmotnoprávneho predpisu (zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) uvedených v bodoch 12. až 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku a zároveň aj ustanovení všeobecného hmotnoprávneho predpisu (Občiansky zákonník) v zmysle ich citácie v rámci bodov 19. až 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Takisto aj samotný proces vyhodnotenia dôkazov vykonaných v tomto konaní je potrebné zhodnotiť za plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 CSP, čo znamená, že súd prvej inštancie ním vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

29. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že sa plne stotožňuje s hlavným (dominantným) právnym záverom prvoinštančného súdu odvíjajúcim sa od jeho konštatovania, že poskytnutý spotrebiteľský úver žalobkyni v sume 1500 eur je bezúročný a bez poplatkov, pretože nespĺňa esenciálne náležitosti podľa § 11 ods. 1 a/ až d/ zák. č. 129/2010 Z. z. Práve akceptácia zaujatého právneho záveru v naznačenom smere zo strany súdu prvej inštancie, tento primäla správne k vyhláseniu rozsudku dňa 06.04.2023, ktorý v jeho napadnutých výrokoch I. a III. odvolací súd ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odvolací súd sa nestotožnil so žalovaným prezentovanými dôvodmi podaného odvolania smerujúcimi proti vyhovujúcemu výroku I. napadnutého rozsudku a tým pádom ani s opodstatnenosťou podaného odvolania smerujúceho voči súvisiacemu výroku III. napadnutého rozsudku o náhrade trov konania.

30. Pokiaľ ide o kvalifikovanie predmetného spotrebiteľského úveru revolvingového typu prvoinštančným súdom za úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ až d/ CSP, tak s takýmto konštatovaním sa odvolací súd stotožňuje a zároveň poukazuje na zdôvodnenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru, tak ako je obsiahnuté v rámci bodov 35. až 39. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

31. Na margo žalovaným namietaného záveru súdu, že bola v rámci predmetnej úverovej zmluvy nedostatočne špecifikovaná konečná splatnosť poskytnutého úveru, odvolací súd poznamenáva, že v oznámení o schválení úveru zo dňa 14.04.2015 bol síce takýto údaj ako aj údaje o počte a termíne splátok žalobkyni oznámené, avšak predmetné oznámenie nebolo vlastnoručne podpísané žalobkyňou. Navyše v čase uzatvárania danej spotrebiteľskej zmluvy formulárového charakteru, tieto údaje o konečnom termíne splatnosti zmluvy súčasťou zmluvy neboli. Taktiež je potrebné sa stotožniť so zaujatým záverom prvoinštančného súdu v tom smere, že uvedenie iných údajov (podmienok) úveru žalovaným oproti tým údajom (podmienkam), ktoré navrhovala v žiadosti o poskytnutie úveru žalobkyňa (ako jeho žiadateľka) je potrebné považovať za nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy, ktorý však zo strany žalobkyne akceptovaný nebol, pričom ani nebol žalobkyňou podpísaný. Uvedenie konečného termínu splatnosti úverovej zmluvy sa totiž podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. považuje za esenciálnu náležitosť každej úverovej zmluvy.

32. V súvislosti so vznesenými námietkami žalovaného prezentovanými v ním podanom odvolaní, ktoré sa týkali právneho posúdenia súdom prvej inštancie ohľadom nesprávne určenej výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa, tak odvolací súd sa aj v tomto prípade pripája k zaujatému právnomu záveru súdu prvej inštancie, ktorého podstata tkvie v tom, že spotrebiteľský úver revolvingového charakteru v sume 1500 eur poskytnutý žalobkyni je potrebné považovať podľa § 11 ods. 1 písm. d/ za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o poskytnutí úveru zo dňa 14.04.2015 nie je správne uvedená výška RPMN, t. j. v neprospech spotrebiteľa, pričom údaj o výške RPMN v predmetnej zmluve je uvedený aj v rozpore s ust. § 9 ods. 1 písm. j/ CSP. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak má byť celkový údaj o výške RPMN správny, tak vychádzajúc z obsahu ust. § 2 písm. h/ a g/ zák. č. 129/2010 Z. z., súd musí vychádzať z celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom táto predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru, pričom do týchto nákladov je potrebné zahrnúť aj náklady vynaložené za doplnkové služby. V danom prípade však náklady spojené, resp. rezultujúce z uzavretej doplnkovej služby medzi stranami tohto sporu, ktoré náklady tvorili aj súčasť jednotlivých mesačných splátok úveru, do celkových nákladov zahrnuté neboli, pričom v konečnom dôsledku tieto náklady mali tvoriť aj súčasť výpočtu správnej výšky RPMN, k čomu však nedošlo a konečná výška RPMN v zmluve uvedená bola v neprospech spotrebiteľa, t. j. žalobkyne. Odvolací súd k uvedenému poznamenáva, že v rámci svojho zrušujúceho uznesenia zo dňa 19.05.2022 č. k. 5CoCsp/19/2012-215 ako na jeden z hlavných dôvodov zrušenia v poradí prvého rozsudku vo veci samej vyneseneho prvoinštančným súdom bolo nesprávne právne posúdenie tohto súdu odvíjajúce sa od toho názoru, že hodnota RPMN v rámci úverovej zmluvy sa dojednáva medzi stranami takejto zmluvy, a preto sa na jej výške môžu navzájom dohodnúť. Na základe tohto nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd v citovanom zrušujúcom uznesení v rámci zaujatého právneho záveru pre súd prvej inštancie (§ 391 ods. 2 CSP) okrem iného uviedol, že ak má byť údaj o výške RPMN správny, musí byť určený v intenciách ust. § 9 ods. 2 a § 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z., pričom musí byť prihliadnuté na čas uzatvorenia konkrétnej zmluvy a s tým spojené aktuálne platné právne predpisy. Pri rešpektovaní záväzného právneho názoru odvolacieho súdu zo strany súdu prvej inštancie v načrtnutom smere je pritom potrebné vyhodnotiť konštatovanie súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej výške RPMN, ktorá je tým pádom v neprospech spotrebiteľa, za správne.

33. Na základe uvedeného odvolací súd obidve nosné námietky žalovaného ohľadom nesprávneho právneho posúdenia vo vzťahu ku konečnej splatnosti úveru a uvedenia správnej, resp. nesprávnej výšky RPMN vyhodnotil za účelové a tým aj neopodstatnené.

34. Vychádzajúc z výšky poskytnutého úveru žalobkyni 1500 eur a z výšky celkovo zaplatených splátok na tento úver žalobkyňou žalovanému v sume 3600,57 eura, rozdiel medzi týmito sumami vo výške 1530,15 eura súd prvej inštancie pri správnom kvalifikovaní predmetného úveru za bezúročný a bezpoplatkový poskytnutého žalobkyni, vyhodnotil za bezdôvodné obohatenie vzniklé na strane žalovaného bez právneho dôvodu, ktoré je tento povinný spolu s príslušenstvom (5 % ročný úrok z omeškania od 16.10.2019 do zaplatenia) žalobkyni v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku vydať.

35. Ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvoinštančného konania.

36. S poukazom na uvedené dôvody bolo potrebné o podanom odvolaní žalovaného rozhodnúť ako o nedôvodnom tak, ako to odvolací súd uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

37. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že ich náhradu úspešnej žalobkyni v tomto konaní nepriznal, pretože jej žiadne odvolacie trovy nevznikli, resp. si ich náhradu neuplatnila.

38. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).